

Nýggi leiðarin í Kvinnuhúsinum:

Ynskir samskipara at hjálpa harðskapsraktum kvinnum at fóta sær

– Eg vóni, at vit kunnu fáa meiri samstarv við Almannaverkið, kommunur og onnur, og at vit fáa samskipara í starv, sum kann hjálpa kvinnum, tá ið tær fara út frá okkum, at fóta sær í samfelagnum, sigur Ann-Britt Fríðheim Mortensen, nýggi leiðarin í Kvinnuhúsinum

FRANTS JENSEN

Ann-Britt Fríðheim Mortensen hevur fleiri visjónir, nú hon byrjar í starvinum 1. desember. Men hon ásannar eisini, at arbeidsorkan er avmarkað.

– Umframt tær 35 sjálvbodnu, eru vit bara tvey fólk í løntum starvi, og tí er avmarkað, hvat vit megna, sigur Ann-Britt Fríðheim Mortensen.

Ljós á ambulanta arbeið

Nýggi leiðarin tekur yvir eftir Elin Reinert Planck, ið hevur verið 25 ár í starvi sum leiðari í Kvinnuhúsinum, og sum hevur verið myndin av Kvinnuhúsinum. Ann-Britt Fríðheim Mortensen er tó ikki ókend við arbeiðið, nú hon skal myndað staðið hjá kvinnum, ið líða av harðskapi, tí síðstu fimm árinu hevur hon verið eitt av løntu starvsfólkunum í Kvinnuhúsinum.

Á Kreppumiðstöðini, sum er staðið, har kvinnurnar búgva, eru pláss til fyra kvinnur og nøkur børn, men arbeiðið í Kvinnuhúsinum røkkur tó víðari enn bara at hava høli og umsorgan fyri kvinnum, ið kenna seg noyddar at rýma heimanífrá vegna harðskap.

– Eg ynski at varpa meira ljós á tað ambulanta arbeiðið, vit bjóða. At tað er møguleiki

at koma inn og fáa ráð og vegleiðing, so at vit eisini fyrbyggja harðskapi og seta inn so tíðliga sum møguligt, sigur nýggi leiðarin.

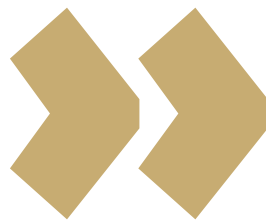
Ynskja at fáa samskipara

Nýggi leiðarin hevur ynski um at fáa meiri samstarv við onnur, ið eisini arbeiða innan sama øki á ein ella annan hátt.

– Vit hava í dag samstarv við millum onnur Almannaverkið, Kvinnufelagið, og verkætlanina "Harðskapur í parløgum", men eg vóni, at vit fáa samskipað samstarvið enn meira, so vit millum annað kunnu vísa á, hvat vit kunnu bjóða, og hvat kvinnurnar, ið vit hava her, hava tørv á, sigur Ann-Britt Fríðheim Mortensen.

Hon heldur, at eitt tilíkt samstarv kann geva góð úrslit, og tí ynskir hon, at samskipari verður settur í starv.

– Vit vóru á eini ráðstevnu í Keyptmannahavn herfyri, har eitt av evnunum var, hvussu vit kunnu hjálpa kvinnum betur at fóta sær í lívinum, eftir at tær koma út aftur úr eini kreppumiðstöð. Verkætlanin hevur verið í gongd í Keyptmannahavn, Odense og Randers síðani 2015. Samskiparar hava millum annað samband við kvinnurnar, tá ið tær fara útaftur úr eini kreppumiðstöð, og hesir hjálpa á ymiskan hátt, so at tær ikki aftur enda í harðskapsraktum parløgum. Eitt av hesum starvsfólkunum segði,

Vit hava í dag samstarv við millum onnur Almannaverkið, Kvinnufelagið, og verkætlanina "Harðskapur í parløgum", men eg vóni, at vit fáa samskipað samstarvið enn meira

at hon upplivdi tað sum at vera ein professionell vinkona, sigur Ann-Britt Fríðheim Mortensen.

Tørv á eftirvernd

Í løtuni hevur Kvinnuhúsið ikki nógv samband við kvinnurnar, tá ið tær fara út aftur úr Kvinnuhúsinum í KFUM í Havn eftir at hava verið inni í nakrar vikur ella nakrar mánaðir. Tær fáa tó tilboð um at venda aftur, men tað eru ikki so nógv, ið gera brúk av hesum tilboðum.

– Nakrar av teimum útlendsku venda tó onkuntíð

aftur. Tær biðja okkum millum annað hjálpa sær við at lesa post ella annað, sigur hon.

– Fyribils úrslit av verkætlanini í Danmark vísa, at tað er ein betri háttur at samskipa ráðgevingina við einum samskipara í starvi, sum verður útbúgvinn til júst hetta. Eg ynski at arbeiða víðari við, at vit fáa tilíka eftirvernd í Føroyum, sigur komandi leiðarin.

Royndirnar niðri vísa, at kvinnurnar, ið hava gjørt brúk av samskiparanum, trívast betur líkamliga og sálarliga, tær uppliva minni einsemi, kenna seg meira tryggja í gerandisdegnum, og hava lættari við at koma aftur í arbeiði, og tá er eisini lættari at endurupptaka og koma inn í netverk.

– Alt hetta minkar eisini um fylgjurnar av harðskapinum. Ein tilíkt verkætlan kann vera góð bæði fyri at fáa innlit í samfelagið sum heild, har tú eisini fært at vita, hvar tú kanst fáa hjálp, og hvør kann hjálpa við hvørjum, sigur hon.

Hjálp til útlendsku kvinnurnar í Føroyum

Hon vísir á, at tørvur er á at samstarva við almennar stovnar so sum Almannaverkið, kommunur, integratiónsamskiparar og onnur og at fáa ein samskipara, ið kann vera kontaktpersónur fyri hesar kvinnurnar.

– Hetta kann eisini vera ein sera stór hjálp hjá teimum út-

lendsku kvinnum í Føroyum, ið ofta ikki hava stórt netverk, at hjálpa teimum og teirra børnum at fóta sær av nýggjum við at koma út aftur í samfelagið. Tær skilja ikki altíð so nógv av mentanina og málinum og vita ofta heldur ikki, hvar tær kunnu fáa hjálp, sigur Ann-Britt Fríðheim Mortensen.

Fleirtalið av teimum, ið koma í Kvinnuhúsið, hava føroyskan uppruna. Men í mun til fólkatalið, koma lutfalsliga fleiri útlenskar kvinnur í Kvinnuhúsið.

Sjónligari í almenna rúminum

Eitt annað øki, ið nýggi leiðarin kundi hugsað sær at gjørt meira við, er at vera meira sjónligari í samfelagnum.

– Eg vóni, at vit vera meira sjónlig í framtíðini, so at vit kunnu varpa ljós á, hvat harðskapur er. Tað kundu vit millum annað gjørt í almennum fyrilestrum og almennum verkstovum.

Kvinnuhúsið fær av og á fyrispurningar um at koma út til almenn tiltøk og greiða frá um harðskap, og aðrar tíðir eru tað millum annað lesandi, ið arbeiða við sálarfrøði ella skriva uppgávur, ið vitja í Kvinnuhúsinum fyri at seta seg meir inn í viðurskiptini.

– Tað er avmarkað, hvussu nógv vit náa í dag við verandi arbeidsorku. Men eg vóni, at vit kunnu fáa størri játtan og

